

Folketing i Torsdags. Derfor fremsatte jeg det i Folketinget, uagtet jeg godt vidste, at det var heroppe, jeg skulde have Forhandling om det, fordi det var her, der kunde tænkes at komme Ændringsforslag, thi den ærede Folketingsmand fra Færøerne var enig med mig og vilde altsaa ikke stille Ændringsforslag. Ændringsforslag maatte jeg først vente fra den ærede Landstingsmand fra Færøerne. Men hvis jeg først havde fremsat Lovforslaget i Dag i dette høje Ting, og det skulde have været underkastet Udvalgsbehandling her og derefter sendes tilbage til tre Behandlinger i Folketinget, saa var lang og kostbar Tid dermed forløbet, derfor fremsatte jeg det i Torsdags i Folketinget, idet jeg, som sagt, vidste, at den ærede Landstingsmand ikke kunde være til Stede her i Fredags, derfor ventede jeg af Hensyn til ham. Det var saaledes under Omstændighedernes Tvang, af Hensyn til den ærede Landstingsmand og af Hensyn til mig, at den ærede Folketingsmand fra Færøerne samtykkede i, at Lovforslaget kunde komme til at passere Folketinget uden Udvalg.

Samuelson: Jeg er ikke ganske klar over alle de Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister har henvendt til mig; det forekom mig dog, at den højtærede Minister bebrejdede mig min irriterede Tone før. Jeg forstaar ikke, at der skulde være Anledning dertil. Jeg var i alt Fald slet ikke irriteret hverken overfor den højtærede Minister eller overfor den ærede Folketingsmand fra Færøerne. Jeg syntes, at jeg maatte sige noget til den ærede Folketingsmand for Færøerne, da han i det andet Ting havde sagt til mig forskellige Ting, som ikke var rigtige, uden at den højtærede Minister havde modsagt ham. Nu har den højtærede Minister taget den ærede Folketingsmand i Forsvar, jeg venter da, at den højtærede Minister, naar den ærede Folketingsmand i det andet høje Ting angriber mig med Urette, vil gøre Gengæld og tage mig i Forsvar.

Jeg har absolut ikke beklaget mig over, at den højtærede Minister ikke har forhandlet sagligt med mig, tværtimod, jeg skal erkende, at den højtærede Minister har forhandlet baade sagligt og elskværdigt med mig; derfor undrede det mig, at den højtærede Minister i Øjeblikket noget kraftigt rettede nogle Bemærkninger til mig. Jeg kom til at omtale den sørgeligt bekendte Adresse, det er rigtigt nok. Jeg skulde nævne et Eksempel paa, at Lagtinget havde

været uenigt, jeg søgte at nævne et meget træffende Eksempel, og jeg tror, at jeg har været heldig i saa Henseende. Til Trods for, at den højtærede Minister mente, at det var uheldigt, maa jeg dog alligevel holde fast paa, at det Eksempel, jeg nævnedes, var meget træffende. Naar jeg omtalte de partipolitiske Forhold paa Færøerne, saa var det blandt andet, fordi jeg mente, at da jeg, saa at sige, første Gang har Ordet her — jeg har ikke tidligere faaet Lejlighed til at udtale mig udførligt om nogen Sag her —, saa vilde jeg lige nævne forskellige Partiforhold deroppe, da de forklarer, hvorfor Lagtinget ser saa forskellig paa denne Sag. Det var næsten nødvendigt at nævne Partiforholdene for at kunne give en fyldestgørende Forklaring paa, at Lagtinget saa saa forskelligt paa den foreliggende Sag.

Den højtærede Minister sagde, at han ikke vilde foreslaa Sommervalg og heller ikke havde foreslaaet det. Det har jeg jo aldrig sagt. Jeg tror, at jeg sagde, at den højtærede Minister i Justitsministeriet den 8. November skitserede en Ordning, som vi kunde blive enige om. Den højtærede Minister siger imidlertid, at hvis jeg foreslaar Sommervalg, vil den højtærede Minister ikke have noget imod det. Jeg ventede ikke, at den højtærede Minister vilde sige det, men jeg forstaar saa godt, at Folketingsmanden for Færøerne vil give det Udseende af, at det er mig, der foreslaar Sommervalg. Imidlertid har jeg jo ikke foreslaaet Sommervalg, det har jeg slet ikke. Jeg har kun forklaret, at vi to Gange har været udsatte for Sommervalg som Følge af Lagtingsloven af 28. April 1916, og at den Lov er blevet til i hvert Fald i den Tid, den nuværende Folketingsmand for Færøerne har været Medlem af Folketinget. Og de Valg, som vi vilde have faaet om Sommeren, vilde have været en Følge af Bestemmelser i Grundloven og en Lov om Grundlovens Ikrafttræden. Disse to Love, Grundloven med den Bemærkning om, at Grundloven skulde træde i Kraft et Aar efter, at den var underskrevet af Kongen, og Loven af Marts 1916 om en yderligere Udsættelse af Grundlovens Ikrafttræden, vilde medføre, at vi fik Sommervalg, hvis i det hele taget Grundloven traadte i Kraft. Nu traadte Grundloven ikke i Kraft hverken paa det ene eller andet Tidspunkt, og saa fik vi ikke Sommervalg i 1916 eller 1917, det er rigtigt nok, men vi var udsatte for det, uden at der blev foretaget noget som helst. Nu siger den